

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1, 10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΙΖ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 734

Κυριακὴ Ε' Λουκᾶ (Λουκ. 16,19-31)
5 Νοεμβρίου 2000

Συντάκτης † ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Ἡ ἀξία τῆς ἀγίας Γραφῆς στὴ ζωὴ μας

«Ἐχουσι Μωϋσέα καὶ τοὺς προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν»
(Λουκ. 16,29)

«**Δ**ΕΝ ὑπάρχει ἄλλη ζωὴ. Δὲν ὑπάρχει ἄλλος κόσμος...». Μὴ ταραχθῆτε. Δὲν τὰ λέμε ἐμεῖς αὐτά, ἀγαπητοί μου. Τὰ λένε οἱ ἄθεοι καὶ ἄπιστοι. Καὶ ἓνας ἀντιπρόσωπος τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν εἶνε ὁ πλούσιος τῆς σημερινῆς παραβολῆς, ὁ ὁποῖος «ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς» (Λουκ. 16,19).

Ἄλλὰ πόσο ἔπεσε ἔξω στὸ λογαριασμό του! Ὅταν ὁ χάρος τὸν πῆρε στὸν ἄλλο κόσμο, τότε ἀνοιξαν τὰ μάτια του. Μετανόησε. Ἄλλὰ «ἐν τῷ ἄδη οὐκ ἔστι μετάνοια». Καὶ μέσα στὸ πῦρ τῆς κολάσεως ὁ πλούσιος ὑπέβαλε δύο αἰτήσεις στὸν πατριάρχη Ἀβραάμ.

Ἡ μία. Σὲ παρακαλῶ, ἄφησε τὸ Λάζαρο νὰ μὲ δροσίση μὲ τὸ νερὸ τοῦ παραδείσου. Ὁ Ἀβραάμ ἀπαντᾷ, ὅτι ἡ αἴτησις ἀπορρίπτεται. Γιατὶ ὑπάρχει, λέει, μεταξύ παραδείσου καὶ κολάσεως χάσμα μεγάλο, ποὺ δὲν μπορεῖς νὰ τὸ γεφυρώσης. Εἶνε ἀδύνατο νὰ φύγῃ ὁ ἓνας ἀπὸ τῆ θέσι του καὶ νὰ πάῃ στὴν ἄλλη θέσι.

Ἡ ἄλλη αἴτησι. Κάτω στὴ γῆ ὑπάρχουν πέντε ἀδέρφια μου, πέντε οἰκογένειες, ποὺ ἀκολουθοῦν τὸ ἴδιο δρομολόγιο ποὺ εἶχα κ' ἐγώ. Ζοῦν βίο ὑλιστικὸ πρόγραμμα τῆς ζωῆς των ἔχουν «Φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν» (Ἦσ. 22,13· Α' Κορ. 15,32). Σὲ παρακαλῶ, ἄφησε τὸ Λάζαρο νὰ πάῃ νὰ τοὺς φωνάξῃ νὰ μετανοήσουν. Ὁ Ἀβραάμ ἀπαντᾷ, ὅτι δὲν εἶνε ἀνάγκη. Ἔχουν, λέει, τὸν «Μωϋσέα καὶ τοὺς προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν» (Λουκ. 16,29). Ἔχουν τὰ βιβλία τὰ ἅγια ἃς τ' ἀνοίξουν κι ἃς διαβάσουν. Ἐάν, λέει ὁ πλούσιος, ἀναστηθῆ κάποιος ἀπὸ τὰ μνήματα, θὰ πιστέψουν. Καὶ ὁ Ἀβραάμ ἀπαντᾷ: Ὁχι· ἔάν δὲν ἀκούνε αὐτὰ ποὺ λένε τὰ ἅγια βιβλία,

ἡ ἀγία Γραφή δηλαδή, οὔτε «ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ», θὰ πειθοῦν (ἔ.ἀ. 16,31).

Τί μᾶς διδάσκει ἡ παραβολὴ αὐτή; Μεταξὺ τῶν ἄλλων μᾶς διδάσκει τὴ μεγάλη ἀξία ποὺ ἔχει στὴ ζωὴ μας ἡ ἀγία Γραφή.

Πολλοὶ λένε: Ποιὸς τὰ εἶδε αὐτά; ποιὸς ἦρθε ἀπὸ τὸν κάτω κόσμο;... Θέλουν ν' ἀναστηθῆ κανεὶς γιὰ νὰ πιστέψουν. Καὶ ὅμως ἦρθαν ἀπὸ τὸν κάτω κόσμο. Ποιὸς ἦρθε;

Ἦρθε ὁ Λάζαρος. Ὁχι αὐτὸς τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλὰ ὁ ἄλλος Λάζαρος, ποὺ ἐορτάζουμε τὸ Σάββατο πρὸ τῶν Βαΐων. Ὁ Χριστὸς τὸν ἀνέστησε μὲ τὴ φωνὴ «Λάζαρε, δεῦρο ἔξω» (Ἰωάν. 11,43). Κι αὐτὸς βγήκε ἔξω, καὶ τὸν εἶδαν. Πίστεψαν οἱ γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι; Ὁχι. Ὁχι μόνο δὲν πίστεψαν, ἀλλὰ ἤθελαν καὶ νὰ τὸν φονεύσουν, γιατί μαρτυροῦσε ὅτι ὑπάρχει ἓνας ἄλλος κόσμος.

Ποιὸς ἄλλος ἦρθε ἀπ' τὸν κάτω κόσμο; Τὴν ἡμέρα ποὺ ἐσεῖσθη ὁ Γολγοθᾶς, κοντὰ στὰ ἄλλα σημεῖα τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, λέει τὸ Εὐαγγέλιο (βλ. Ματθ. 27,52-53) ὅτι ἀνοιξαν τὰ μνήματα καὶ βγήκαν πολλοί, καὶ πολλοὶ τοὺς εἶδαν. Καὶ ὅμως δὲν πίστεψαν κι αὐτοί.

Ἄλλὰ παραπάνω ἀπ' ὅλες τὶς μαρτυρίες, γιὰ μᾶς, εἶνε ἡ ἀγία Γραφή. Ναί! Μέσα στὴ Γραφή εἶνε ἡ μεγαλυτέρα μαρτυρία γιὰ τὸν ἄλλο κόσμο. Δίνει ἡ ἀγία Γραφή ἀπάντησι στὰ πιὸ μεγάλα ἐρωτήματα, ἀπάντησι ποὺ δὲν μπορούσαν νὰ δώσουν καὶ οἱ πιὸ μεγάλοι σοφοί. Ἀπαντᾷ μὲ τὸ στόμα τῶν ἀλιέων, ἀνθρώπων ἀγραμμάτων, ποὺ ἐφώτισε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο «τὸ λαλήσαν διὰ τῶν προφητῶν». Ἀπαντᾷ λοιπὸν σὲ ἐρωτήματα ὅπως τὰ ἑξῆς.

• **Τί εἶνε ὁ Θεός;** Δὲν μποροῦν ν' ἀπαντήσουν

οί φιλόσοφοι. Ἀνοίγουμε τὴ Γραφή καὶ μᾶς λέει: «Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν» (Α΄ Ἰωάν. 4,8), καὶ «πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν» (Ἰωάν. 4,24).

● **Τί εἶνε ὁ ἄνθρωπος;** Εἶνε ἀπλῶς μόνο ὕλη, χῶμα; «Γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση», λέει ἡ Γραφή (Γέν. 3,19). Μέσα ὅμως στὸ λίγο αὐτὸ χῶμα κρύβεται μιὰ αὔλος καὶ ἀθάνατος οὐσία, μιὰ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, σύμφωνα μὲ τὸ λόγο τοῦ Χριστοῦ: «Τί ὠφελεῖται ἄνθρωπος ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;» (Ματθ. 16,26).

● **Τί εἶνε ὁ κόσμος;** Τὸ λέει ἡ Γραφή: «Ὁ κόσμος παράγεται» (Α΄ Ἰωάν. 2,17· πρβλ. καὶ Α΄ Κορ. 7,31). Ὁ κόσμος μὲ τὰ πλούτη, τὶς δόξες του, τὰ στέμματα, τὶς ἡδονές του, ὁ κόσμος «παράγεται», φεύγει σὰν σκιά καὶ ὄνειρο καὶ ἄνθος ἐαρινό. Τί μένει; «Ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα» (Α΄ Ἰωάν. ἔ.ἀ.).

● **Τί εἶνε ζωὴ;** Γλέντι, ἀπόλαυσι, διασκέδασι; Ἀπαντᾷ ἡ Γραφή: «Αὔτη ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν» (Ἰωάν. 17,3). Ζωὴ εἶνε, νὰ γνωρίζουμε τὸν μόνον ἀληθινὸ Θεὸ καὶ τὸν Χριστὸ ποῦ ἐκεῖνος ἔστειλε.

● **Πῶς θὰ σωθῇ ὁ κόσμος;** Μέσα στὴν ἀγία Γραφή γιὰ τὴν ἄρρωστη ἀνθρωπότητα ὑπάρχει συνταγή, ὑπάρχει καὶ φάρμακο. Ποιὰ εἶνε ἡ συνταγή; Δύο λέξεις: «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους» (Ἰωάν. 13,34). Καὶ ποιό εἶνε τὸ φάρμακο; Μία λέξι: «Μετανοεῖτε» (Ματθ. 3,2· 4,17).

● **Ποιὸς σώζει τὸν ἄνθρωπο;** Πολλὰ ὀνόματα λατρεύει ὁ κόσμος. Ἀλλὰ στὴν ἀγία Γραφή διαβάζουμε: «Οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία· οὐδὲ γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς» (Πράξ. 4,12). Ὅσο καὶ νὰ ψάξῃς, δὲν ὑπάρχει ἄλλο ὄνομα ἱκανὸ νὰ σώσῃ παρὰ μόνον τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ μας.

Ἀδελφοί μου! Ἡ ἀγία Γραφή εἶνε ἓνα κουβάρι μεταξωτοῦ νήματος. Ἐγὼ μόνον τὴν ἄκρη τοῦ κουβαριοῦ ἔπιασα. Δὲν ἔχω καιρὸ νὰ ξετυλίξω τὸ κουβάρι μπροστά σας, γιὰ νὰ σᾶς δείξω τὰ ἄπειρα μεγαλεῖα της.

Ἄφοῦ ὅμως ἡ ἀγία Γραφή εἶνε τέτοιο βιβλίο, θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ ἀγαποῦμε, νὰ εἶνε μέσα στὰ σπίτια μας σὰν τὸ ἀλάτι καὶ τὸ ψωμί. Ὅπως δὲν ὑπάρχει σπίτι χωρὶς ἀλάτι καὶ ψωμί, ἔτσι μέσα στὰ ἑλληνικὰ σπίτια, τὶς καλύβες καὶ τὰ ἀνάκτορα, τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς στρατῶνες, παντοῦ, ἄς ὑπάρχη τὸ Εὐαγγέ-

λιο. Θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ διαβάζουμε. Τὸ διαβάζουμε; Ἀπὸ τὶς χίλιες γλῶσσες τοῦ κόσμου, ἐκεῖνη ποῦ διάλεξε ὁ Θεὸς νὰ γραφῇ τὸ Εὐαγγέλιο εἶνε ἡ ἑλληνικὴ. Καὶ θὰ ἔπρεπε ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες νὰ διαβάζουμε τὸ Εὐαγγέλιο, τὴν ἀγία Γραφή, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο λαό.

Ἄς φιλοτιμηθοῦμε ἀπὸ τοὺς ξένους. Πρὸ καιροῦ γράψανε οἱ ἐφημερίδες, ὅτι στὸ Λονδίνο οἱ ἄνθρωποι ἔκαναν οὐρά. Τί δίνανε, ψωμί; Κάτι ἀνώτερο. Ἔβλεπες ἔξω ἀπὸ τὰ βιβλιοπωλεῖα οὐρά. Τί ν' ἀγοράσουνε; Τὴν ἀγία Γραφή! Μόλις εἶχε τυπωθῇ, κ' ἔγινε ἀνάρπαστη. Καὶ σ' ἓνα ἄλλο μικρὸ ἔθνος, τὴν Ἑλβετία, ὅταν γίνεται γάμος, ὁ δήμαρχος τῆς πόλεως ἐπισκέπτεται τοὺς νεονύμφους. Καὶ τί τοὺς προσφέρει ὡς δῶρο, χρυσάφι καὶ ἀσήμι; Ὅχι. Τοὺς προσφέρει μιὰ Καινὴ Διαθήκη. Σὰν νὰ τοὺς λήῃ: Θέλετε εὐτυχία, θέλετε νὰ περάσουν τὰ χρόνια σας μὲ ἐνότητα; Βάλτε θεμέλιο στὸ σπίτι σας τὸ Εὐαγγέλιο.

Ἀγαπητοί μου! Δυὸ καράβια βγαίνουνε στὸ πέλαγος τῆς ζωῆς. Τὸ ἓνα εἶνε ὑπερωκεάνιο, τὸ ἄλλο εἶνε μιὰ βαρκούλα. Ποιό θὰ φθάσῃ στὸ λιμάνι; Τὸ ὑπερωκεάνιο εἶνε ὁ πλούσιος τῆς παραβολῆς, ἡ βαρκούλα εἶνε ὁ φτωχὸς Λάζαρος. Ἀλλὰ τὸ ὑπερωκεάνιο, ὁ πλούσιος, ξαφνικὰ συνετρίβη καὶ βούλιαξε, ἐνῶ ἡ βαρκούλα, ἀφοῦ πέρασε τρικυμίες καὶ τυφῶνες, ἔφθασε κ' ἔρριξε ἄγκυρα στὸν παράδεισο. Γιατί τὸ ἓνα πνίγηκε, καὶ γιατί τὸ ἄλλο ἔφθασε; Τὸ ἓνα εἶχε Θεό. Ὁ Λάζαρος διάβαζε τὰς Γραφάς, ἡ βαρκούλα του εἶχε τιμόνι. Ἔτσι ἔφθασε στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Τὸ ἄλλο; Τί νὰ τὸ κάνῃς; Κατάρτια εἶχε, πολυτέλεια εἶχε, τὰ πάντα εἶχε. Δὲν εἶχε τιμόνι. Καὶ πλοῖο χωρὶς τιμόνι θὰ πελαγοδρομῇ καὶ θὰ γίνῃ κομμάτια πάνω στὰ βράχια.

Τιμόνι, ἀδελφοί μου! Ἀγοράστε τιμόνι. Ταξιδεύουμε ἀπὸ τὴ γῆ πρὸς τὸν οὐρανό. Μακρὸ τὸ ταξίδι. Καὶ τὸ τιμόνι, ποῦ πρέπει νὰ ἔχουμε, εἶνε ἡ ἀγία Γραφή. Ἄς ἀγαπήσουμε τὴν ἀγία Γραφή. Σᾶς παρακαλῶ, νὰ πᾶτε στὰ σπίτια σας καὶ νὰ βάλετε φωτιὰ στὰ ἄθλια περιοδικὰ καὶ νὰ τὰ κάψετε. Νὰ πάψετε πλεόν νὰ διαβάζετε ἀκάθαρτα περιοδικὰ. Καὶ μετὰ, πάρτε στὰ χέρια σας τὸ Εὐαγγέλιο, τὸ Γράμμα τοῦ οὐρανοῦ, ποῦ εἶνε γραμμένο μὲ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ μας. Διαβάστε μικροὶ καὶ μεγάλοι τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ. Τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ μας θὰ μείνουν αἰώνια: «Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι» (Ματθ. 24,35).

† ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος